



แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ตาม

พระราชบัญญัติวินัยทางการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑

ของ

เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง
อำเภอตะโหมด จังหวัดปัตตานี

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดย ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดประกอบกับในปัจจุบันเทศบาลตำบลเขาหัวช้างต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นจากปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยภายใน เทศบาลตำบลเขาหัวช้างจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงองค์กรโดยให้หน่วยงานในสังกัดเทศบาลตำบลเขาหัวช้างวางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในเพื่อลดความเสี่ยงและป้องกันความผิดพลาดจากการดำเนินงานทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กรช่วยสร้างความมั่นใจทั้งในด้านการปฏิบัติงานและความเชื่อถือจากประชาชนป้องกันความเสียหายต่อทรัพยากรขององค์กร ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

ดังนั้น เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง จึงได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงเล่มนี้ขึ้น เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดเทศบาลตำบลเขาหัวช้างใช้เป็นแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของเทศบาลตำบลเขาหัวช้างในการปฏิบัติงานทั้งในภารกิจหลักของหน่วยงานหรืองานบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๑
- หลักการและเหตุผล	๑
- วัตถุประสงค์	๑
- เป้าหมาย	๑
- ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง	๒
- นิยามความเสี่ยง	๒
ข้อมูลพื้นฐาน	๔
- ด้านกายภาพ	๔
- ด้านการเมือง/การปกครอง	๗
- ประชากร	๑๐
- สภาพทางสังคม	๑๑
- ระบบบริการพื้นฐาน	๑๓
- ระบบเศรษฐกิจ	๑๔
- ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๗
- ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๘
การบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง	๑๙
- ขอบเขตบริบทภายในและภายนอกองค์กร	๑๙
- วัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง	๒๒
- นโยบายการบริหารความเสี่ยง	๒๒
- โครงสร้างการบริหารงานการบริหารความเสี่ยง	๒๓
กระบวนการบริหารความเสี่ยง	๒๔
การประเมินความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๐
การจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๓
แผนบริหารความเสี่ยง	๓๕

บทที่ ๑ บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารความเสี่ยง เป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน การกำหนดยุทธศาสตร์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

ภายใต้สภาวะการดำเนินงานของทุก ๆ องค์กรล้วนแต่มีความเสี่ยง ซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายขององค์กร จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กรวิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง กำหนดแนวทาง ในการจัดการความเสี่ยง และต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในการจัดการความเสี่ยงอย่าง เหมาะสม

ดังนั้นคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง จึงได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น สำหรับใช้ เป็นแนวทางในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุ ของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับ ประเมิน ควบคุม และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

๒. วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง

- ๑) เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน เข้าใจหลักการ และกระบวนการบริหารความเสี่ยง
- ๒) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการวางแผนบริหารความเสี่ยง
- ๓) เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
- ๔) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง
- ๕) เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์
- ๖) เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

๓. เป้าหมาย

- ๑) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารความเสี่ยงเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานประจำปี ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ๒) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยงและจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- ๓) สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ
- ๔) เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง
- ๕) ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร
- ๖) การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

๔. ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้ผู้บริหารมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น และทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอยู่รอดได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย

ประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีดังนี้

๑) เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารความเสี่ยงจะช่วยคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและผู้บริหารทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

๒) สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารความเสี่ยง จะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กรรวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๓) ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยง สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมาภิบาล

๔) เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์ การติดตามความคืบหน้าและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถปกป้องผลประโยชน์รวมทั้งเพิ่มมูลค่าแก่องค์กร

๕) ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๖) ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงย่อมแตกต่างกัน หรือการเลือกใช้มาตรการแต่ละประเภทย่อมใช้ทรัพยากรแตกต่างกัน

๕. นิยามความเสี่ยง

๕.๑ ความเสี่ยง (Risk) ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และจะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิด ความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านยุทธศาสตร์การปฏิบัติงาน การเงิน และการบริหาร ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยวัดจากผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับ และโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) ของเหตุการณ์ ลักษณะของความเสี่ยง สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ส่วนดังนี้

๑) ปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่จะทำให้เกิดความเสี่ยง

๒) เหตุการณ์เสี่ยง คือ เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน หรือนโยบาย

๓) ผลกระทบของความเสี่ยง คือ ความรุนแรงของความเสียหายที่น่าจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์เสี่ยง

๕.๒ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของ ความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

๕.๓ ระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management System) ระบบบริหารความเสี่ยง หมายถึงระบบการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้ง กระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย ให้ระดับของ ความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และ ตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การเงิน และชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐาน เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้งและอาณาเขตตำบลตะโหมด

ลักษณะที่ตั้งของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ ตำบลตะโหมด อำเภอ ตะโหมด จังหวัดพัทลุง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอทางทิศตะวันตกประมาณ ๑๕ กิโลเมตรตำบลตะโหมดอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดพัทลุงไปทางทิศใต้ตามเส้นทางถนนสายเพชรเกษม ถนนทางหลวงหมายเลข ๔ (หาดใหญ่ - พัทลุง) ระยะทาง ๓๙ กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๘๘๔ กิโลเมตร และพื้นที่อำเภอตะโหมดมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ จดตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา และตำบลแม่ขี อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

ทิศใต้ จด หมู่ที่ ๙ ตำบลคลองใหญ่ อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

ทิศตะวันออก จด ตำบลแม่ขี และตำบลคลองใหญ่ อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

ทิศตะวันตก จด อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง อำเภอละงูจังหวัดสตูล โดยมีเทือกเขาบรรทัด

การตั้งถิ่นฐาน

ตะโหมดเป็นชุมชนเก่าแก่ ประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนต้น โดยมีหลักฐานจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ ตำนานที่เล่ากันมาของผู้เฒ่าผู้แก่ กล่าวถึงเส้นทางค้าขายของชาวอินเดีย ซึ่งเดินทางมาจากฝั่งทะเลอันดามัน (บริเวณอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง) ซึ่งเคยเป็นเมืองท่าที่สำคัญทางชายฝั่งทะเลอันดามัน ข้ามเทือกเขาบรรทัดทางเทือกเขาตระ ผ่านชุมชนตะโหมดบริเวณบ้านเขาหัวช้าง ซึ่งมีลำคลองหัวช้าง (คลองโหล๊ะหนูน) คลองสายนี้ไหลไปรวมกับคลองสายอื่นอีกหลายสายเป็นคลองท่ามะเตือ ไหลลงสู่ทะเลสาบสงขลา บริเวณอำเภอบางแก้ว ซึ่งเส้นทางสายนี้ไปขึ้นที่เมืองสทิงพระ หรือสทิงพาราณสี (อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลาในปัจจุบัน) ทางฝั่งอ่าวไทยจากการเดินทางด้วยเส้นทางดังกล่าวก็เกิดมีชุมชนเล็กๆ ขึ้น และพัฒนาเป็นชุมชนบ้านตะโหมดในปัจจุบัน โดยมีร่องรอยทางโบราณคดี มีปรากฏหลงเหลืออยู่ในปัจจุบัน นอกจากมีที่ทำวัด เป็นชื่อทำน้ำของบ้านหัวช้างและถ้าพระอยู่บริเวณเขาหัวช้าง ซึ่งเป็นเส้นทางผ่านของเส้นทางสายนี้ และเส้นทางสายนี้ก็ยังเป็นเส้นทางชาวบ้านใช้เป็นเส้นทางเดินป่าล่าสัตว์ และหาของป่า จาก ตะโหมดไปยังฝั่งตะวันตกของเทือกเขาบรรทัดอยู่จนถึงปัจจุบันนี้

จากตำนานบอกเล่าและแหล่งวรรณคดีที่ปรากฏน่าจะเชื่อถือได้ว่า ตะโหมดเป็นชุมชนที่มีการตั้งถิ่นฐานชุมชนมานานแล้วอย่างน้อยก็น่าจะเป็นช่วงสมัยอยุธยาตอนต้น

๑.๒ หลักฐานจากวัดอุโบสถที่ค้นพบ จากหลักฐานที่ปรากฏ เชื่อว่าบ้านตะโหมด เป็นชุมชนเก่าแก่มามีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา เช่น พบพระพุทธรูปสำริดปางมารวิชัย ขนาดหน้าตัก ๒๐ เซนติเมตร ศิลปะอุทงขุดพบภายในสระน้ำของวัดเหนือ (วัดร้าง) ซึ่งเป็นวัดที่อยู่ทางทิศใต้ของวัด ตะโหมดห่างกันไม่มากนัก และมีวัดถ้ำพระเป็นวัดร้าง ตั้งอยู่ที่เขาพระบ้านหัวช้าง ตำบลตะโหมด ซึ่งติดกับเขาหลักไก่อและเขาตีนป่า เป็นวัดที่สร้างขึ้นสมัยกรุงศรีอยุธยา ปรากฏหลักฐานในเพลาวัดเขียนบางแก้ว ว่าเป็นวัดหนึ่งขึ้นกับคณะป่าแก้วหัวเมืองพัทลุง บริเวณวัดมีถ้ำแห่งหนึ่ง เรียกว่า ถ้ำหัวช้าง ปากถ้ำหันไปทางทิศใต้ เดิมภายในถ้ำมีพระพุทธรูปปั้นปางไสยาสน์หนึ่งขนาดยาวประมาณ ๑๔ เมตร ฐานพระมีรูปช้างปูนปั้นโผล่แบกฐานเจ็ดเศือก และมีพระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัย พระพุทธรูปไม้จำหลักอีกหลายองค์ แต่น่าเสียดายพระพุทธรูปเหล่านี้ได้ถูกทำลายไปหมดแล้ว ราวๆ พ.ศ. ๒๔๘๔ นอกจากนี้ได้มีการพบขวานหินขัด หรือขวานหินทุบเปลือกไม้เพื่อนำมาทอผ้า โดยพบที่บ้านโหละจันกระ ตำบลตะโหมด ประวัติความเป็นมาของคำว่า “ตะโหมด” จากข้อมูลคำบอกเล่า สันนิษฐานได้ว่าตะโหมด มาจาก ๒ แนวทาง คือ

๑. มาจากคำว่า “ตระ” ตระเป็นชื่อของช่องเขา ซึ่งเป็นเส้นทางโบราณที่ใช้เดินทางจากอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรังข้ามเทือกเขาบรรทัดมาโดยผ่านช่องเขาเรียกว่า ช่องเขาตระ และออกสู่ช่องเขาหัวช้าง บ้านหัวช้าง ม.๒ ตำบลตะโหมด

๒. มาจากคำว่า “โต๊ะหมุด” จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ ว่า ผู้ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานครั้งแรกเป็นคนไทยมุสลิม และชื่อหมุด เพราะปรากฏหลักฐานหลายอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชื่อของชาวไทยมุสลิม เช่น นามปะเจ๊ะ(ที่ตั้งของโรงเรียนวัดตะโหมดในปัจจุบัน) นาโคกแขกเจ้ย หนองโต๊ะอ่อน หนองโต๊ะโล่ง หนองโต๊ะเล็มโคกสุเหร่า (ที่ตั้งวัดตะโหมดในปัจจุบัน) และห้วยทุ่งแขก เป็นต้น คำว่า ตะโหมดก็เรียกเพี้ยนมาจากโต๊ะหมุด ซึ่งเป็นผู้นำชาวไทยมุสลิมคนแรกที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในตะโหมด

ทิวทัศน์อ่างเก็บน้ำคลองเขาหัวช้าง



๑.๒ ลักษณะทางภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๗๐ ตารางกิโลเมตรโดยประมาณ ๗๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๓,๗๕๐ ไร่เป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยและการประกอบอาชีพตำบลตะโหมดตั้งอยู่เชิงเขาบรรทัดทางทิศตะวันออก ลักษณะเป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันออก เป็นพื้นที่ราบและเนินเหมาะสำหรับการทำนาและทำสวน มีทั้งสวนยางพารา และสวนผลไม้ เช่น เงาะ ทุเรียน ลางสาด ลองกอง มีลำคลองไหลผ่านหลายสาย การตั้งบ้านเรือนจะอยู่กันเป็นกลุ่มบ้าน มีพื้นที่ตำบลตะโหมด ๙๒ ตารางกิโลเมตร เนื้อที่ประมาณ ๑๑๐,๕๐๕.๒๕ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๘๕ ของพื้นที่ทั้งหมดของอำเภอตะโหมด ลักษณะภูมิประเทศของตำบลตะโหมด มีลักษณะเป็นที่ราบลูกคลื่นทางภาคกลางและภาคตะวันออก พื้นที่โดยทั่วไปรอบตำบลเป็นภูเขาหรือควน โดยเฉพาะพื้นที่ส่วนใหญ่ทางด้านตะวันตก ติดต่อไปจนถึงด้านใต้ จะเป็นบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด บริเวณป่าสงวนแห่งชาติ

๑.๓ ลักษณะทางภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ โดยทั่วไปอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยประมาณ ๒๗ - ๒๘ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด ๒๓ - ๒๕ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ๗๙% ต่อปี ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๙๒๓.๓ มิลลิเมตร ต่อปี แบ่งเป็น ๒ ฤดูกาลต่อปี คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้ง เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนกรกฎาคม และฤดูฝน เริ่มตั้งเดือนสิงหาคม - เดือนมกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินของชุมชนตะโหมดบริเวณที่ราบเป็นชุดดินที่ ๑๗ เนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายที่น้ำตาล ดินล่างเป็นดินร่วนปนดินเหนียวมีสีเทา มีจุดประสีน้ำตาลอ่อนสีเหลืองหรือสีแดงการระบายน้ำค่อนข้างเร็วความอุดมสมบูรณ์ ของดินค่อนข้างต่ำ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕ - ๕.๕ มีความเหมาะสมในการทำนาข้าว แต่ถ้าในปีใดฝนตกน้อย นาในที่ดอนผลผลิตจะต่ำหลังฤดูเก็บเกี่ยวพื้นที่บริเวณนี้ยังสามารถใช้ปลูกพืชไร่ และพืชผักได้ถ้ามีแหล่งน้ำหรืออยู่ใน เขตชลประทานบริเวณที่ราบเชิงเขาและที่ลาดเขาจะเป็นชุดดินกลุ่มที่ ๕๐ และชุดดินกลุ่มที่ ๓๔ และ ๓๙ ตามลำดับ ซึ่งจะมีลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทรายเป็นส่วนใหญ่มีการระบายน้ำค่อนข้างดี พบในเขตที่มีฝนตกชุก ส่วนใหญ่เหมาะสำหรับการปลูกยางพาราและไม้ผล

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ลักษณะของแหล่งน้ำในพื้นที่ที่ใช้ในการอุปโภคและเพื่อการเกษตร จะเป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ ส่วนมากก็มาจากเทือกเขาบรรทัด น้ำตกหม่อมจ้อย และน้ำตกต่างๆในพื้นที่ มีคลองที่ไหลผ่านใช้เพื่อการเกษตร มีแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นในพื้นที่ มีอ่างเก็บน้ำคลองหัวช้าง เป็นแหล่งน้ำที่รองรับน้ำจากเทือกเขาบรรทัด

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าถือเป็นมรดกทางธรรมชาติที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นแหล่งรวมของพืชและสัตว์ ที่อยู่ร่วมกันและมีความสัมพันธ์กันลึกซึ้ง ลักษณะป่าไม้ในอำเภอตะโหมด จะเป็นป่าเขตร้อน ชนิดป่าดิบชื้น ซึ่งเป็นป่าที่เกิดในบริเวณที่ฝนตกหนักตลอดทั้งปี หรือพื้นที่ที่มีความชุ่มชื้นสูงมาก ลักษณะพื้นที่มีลำห้วยอยู่มาก ต้นไม้มีขนาดสูงใหญ่ และมักจะมีพุ่มพองช่วยค้ำลำต้นไว้ ตามต้นไม้มีกล้วยไม้และเฟิร์นเกาะ พื้นป่ารกทึบ

ด้วยไม้พื้นล่าง ทั้งหวายหมาก ปาล์ม และเถาวัลย์ขนาดใหญ่กว่าป่าอื่นๆ มีชนิดของสัตว์มากที่สุด แต่น่าเสียดายสภาพป่าดิบชื้น ในปัจจุบันเหลืออยู่น้อยมาก แต่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัดยังมีไม้มีค่าหลงเหลืออยู่บ้าง เช่น ไม้หลุมพอ ไม้ตะเคียน ไม้จำปา ไม้ไข่เขียว ไม้รักเขา และหวานชนิดต่างๆ เช่น หวายโสม หวายน้ำ หวายเล็ก ฯลฯ

๒. ด้านการเมือง/ การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

พื้นที่การปกครองในเขตเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน ในพื้นที่ตำบลตะโหมด ซึ่งพื้นที่ตำบลตะโหมดมีพื้นที่การปกครองท้องถิ่นสององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน คือเทศบาลตำบลตะโหมด ซึ่งเติบโตมาจากสุขาภิบาลตะโหมด มีพื้นที่หมู่บ้านที่ทับซ้อนกันอยู่ คือ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๒ และพื้นที่เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ซึ่งยกฐานะมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลตะโหมด มีพื้นที่ที่เติมหมู่บ้านจำนวน ๘ หมู่บ้านด้วยกัน คือ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๙ อีกบางพื้นที่ก็มีการทับซ้อนทั้งเทศบาลตะโหมด และเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง

การปกครองท้องที่ มีรายนามกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตำบลตะโหมด มีทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน ดังนี้

ชื่อผู้ใหญ่/กำนัน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
๑. นายอนุพงศ์ มณีสุวรรณ	๑	บ้านทุ่งโพธิ์
๒. นายวิชัย คำหนู	๒	บ้านหัวช้าง
๓. นายการุณ ทองรักษ์	๓	บ้านตะโหมด
๔. นายทองศักดิ์ รุ่งเรือง	๔	บ้านโพธิ์
๕. นายฤกษ์ ชนะสิทธิ์	๕	บ้านคลองนัย
๖. นายเต็ม เกื้อคลัง	๖	บ้านโหล๊ะจันกระ
๗. นายวิชัย น้อยพอม	๗	บ้านควนอินนอโม
๘. นายอรุณ แสงเดือน	๘	บ้านโหล๊ะเหรียญ
๙. นายเจริญสิงห์ ชนะสิทธิ์	๙	บ้านป่าพงค์
๑๐. นายอำนาจ สมเพชร	๑๐	บ้านทุ่งสบาย
๑๑. นายวิฑูร สุขเกษม	๑๑	บ้านนาส้อง
๑๒. นายราชาษฐ์ คำแม็ง (กำนัน)	๑๒	บ้านโน้ปะ

ฝ่ายบริหารเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง

ประกอบด้วย ฝ่ายบริหาร มีนายกเทศมนตรี ๑ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง รองนายกเทศมนตรี ๒ คน เลขานุการนายกเทศมนตรี ๑ คน และปรึกษานายกเทศมนตรี ๑ คน ซึ่งนายกเทศมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง

- | | |
|-------------------------|-----------------------|
| ๑. นายจตุพิล ช่วยราชการ | นายกเทศมนตรี |
| ๒. นายมะแอน พลนุ้ย | รองนายกเทศมนตรี |
| ๓. นายยุสุบ เอียดฤทธิ์ | รองนายกเทศมนตรี |
| ๔. นายดลเหลาะ สาเหล็ม | ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี |
| ๕. นายบุคคอรี่ พิศแลงาม | เลขานุการ |

ฝ่ายสภาเทศบาล ประกอบด้วยสมาชิกเทศบาล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน เขตละ ๖ คน จำนวน ๒ เขต รวมทั้งหมด ๑๒ คน

ลำดับที่	ชื่อ- นามสกุล	ตำแหน่ง
๑.	นายอนุชา แววรรณจิตร	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒ ประธานสภาเทศบาล
๒.	นายจิระวุธ เรืองฤทธิ์	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๓.	นางสาวกะสมา ดาราพงศ์	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๔.	นายชูโกร หวันบวช	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๕.	นายทวีรักษ์ ถวายเทียน	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๖.	นางอารีฝะ เหมือนกู่	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๗.	นายอุทัย ดำแม็ง	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๘.	นายทยา โต๊ะเต้	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๙.	นายจรูญ แสงมณี	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๐.	นายห่อเขวน ขุนทิพย์บุญยัง	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๑๑.	นายรักพงษ์ ทองขาว	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๒.	นายวิจำ ชนะสิทธิ์	

๒.๒ การเลือกตั้ง

สถิติข้อมูลผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น

ประเภทการเลือกตั้ง	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อ	ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	บัตรดี	บัตรเสีย	บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน
ผู้บริหารท้องถิ่น	๕,๑๔๓	๔,๔๙๘	๔,๔๐๖	๖๐	๓๒
คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๔๕					
สมาชิกสภา เขต ๑	๒,๕๙๗	๒,๒๘๙	๒,๒๑๑	๖๔	๑๔
คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๑๔					
สมาชิกสภา เขต ๒	๒,๕๔๖	๒,๒๐๘	๒,๑๕๕	๕๑	๑๒
คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗๒					

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	๒๕๖๑			๒๕๖๒			๒๕๖๓		
	จำนวนประชากร	ชาย	หญิง	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง
๑	๗๒๖	๓๔๙	๓๗๗	๗๒๔	๓๔๗	๓๗๗	๗๑๖	๓๔๕	๓๗๑
๒	๑,๑๖๕	๕๖๘	๕๙๗	๑,๑๗๙	๕๘๕	๕๙๔	๑,๑๘๖	๕๘๔	๖๐๒
๓	๘๘	๓๗	๕๑	๘๙	๓๙	๕๐	๘๗	๓๙	๔๘
๔	๓๕	๑๗	๑๘	๓๔	๑๗	๑๗	๓๔	๑๗	๑๗
๕	๑,๒๑๑	๖๑๕	๕๙๖	๑,๒๒๘	๖๑๗	๖๑๑	๑,๒๓๙	๖๒๒	๖๑๗
๖	๗๐๑	๓๓๒	๓๖๙	๗๐๐	๓๓๑	๓๖๙	๗๐๔	๓๓๓	๓๗๑
๗	๑,๐๖๙	๕๔๙	๕๒๐	๑,๐๖๙	๕๕๓	๕๑๖	๑,๐๗๕	๕๕๘	๕๑๗
๘	๖๙๘	๓๕๐	๓๔๘	๗๐๒	๓๖๒	๓๔๐	๖๙๓	๓๕๗	๓๓๖
๙	๖๕๖	๓๒๕	๓๓๑	๖๖๔	๓๓๐	๓๓๔	๖๗๖	๓๓๗	๓๓๙
๑๐	๔๙๔	๒๕๔	๒๔๐	๕๐๒	๒๕๗	๒๔๕	๕๑๑	๒๖๑	๒๕๐
๑๑	๑๖๑	๗๘	๘๓	๑๕๙	๗๖	๘๓	๑๖๓	๘๐	๘๓
๑๒	๖๔	๒๙	๓๕	๖๕	๓๐	๓๕	๖๒	๒๘	๓๔

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

หมู่ที่	ช่วงอายุ ๐ - ๑๗		ช่วงอายุ ๑๘ - ๖๐		๖๑ ปีขึ้นไป		รวมทั้งหมด
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
๑	๘๓	๗๖	๒๐๒	๒๑๗	๖๒	๗๓	๗๑๓
๒	๑๗๖	๑๙๘	๓๗๘	๓๕๑	๔๖	๕๖	๑,๒๐๕
๓	๙	๑๒	๒๖	๒๙	๔	๙	๘๙
๔	๒	๑	๑๒	๑๓	๓	๓	๓๔
๕	๑๖๖	๑๗๘	๔๐๓	๓๗๕	๕๘	๕๗	๑,๒๓๗
๖	๘๕	๖๖	๒๑๓	๒๓๘	๔๑	๖๘	๗๑๑
๗	๑๖๘	๑๓๒	๓๒๒	๓๑๙	๖๒	๖๖	๑,๐๖๙
๘	๑๐๙	๘๔	๒๒๐	๒๑๕	๓๑	๓๘	๖๙๗
๙	๖๙	๗๙	๒๓๒	๒๐๘	๔๑	๕๒	๖๘๑
๑๐	๗๖	๕๗	๑๖๕	๑๖๗	๒๐	๒๗	๕๑๒
๑๑	๑๙	๑๙	๕๔	๖๒	๙	๕	๑๖๘
๑๒	๗	๘	๑๗	๒๑	๔	๕	๖๒

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ภายในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลเขาหัวช้างจำนวน ๔ ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านควนอินนอโม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโหล๊ะเหรียง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง เพื่อรองรับและเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ช่วงวัยประถมศึกษา ซึ่งในพื้นที่ของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีโรงเรียนในระดับประถมศึกษาจำนวน ๓ โรงเรียนด้วยกัน คือ โรงเรียนบ้านควนอินนอโม ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๗ ตำบลตะโหมด รองรับนักเรียนในพื้นที่หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ โรงเรียนวัดโหล๊ะจันทร ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๖ นอกจากจะสอนเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและยังเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการการเรียนการสอนให้กับเด็กนักเรียนขยายโอกาสในช่วงมัธยมต้นด้วย รองรับเด็กนักเรียนในพื้นที่หมู่ที่ ๖ ตำบลตะโหมดและพื้นที่หมู่ที่ ๙ ตำบลคลองเฉลิม อำเภองวงหรา ด้วย โรงเรียนบ้านหัวช้าง เป็นโรงเรียนที่สอนในระดับประถมศึกษา ที่รองรับเด็กนักเรียนในพื้นที่ หมู่ที่ ๒ บ้านหัวช้างและพื้นที่หมู่ที่ ๕ บ้านคลองนุ้ย และมีโรงเรียนเอกชนที่สอนศาสนาและสายสามัญควบคู่ไปด้วย คือโรงเรียนมุสลิมวิทยา มูลนิธิ ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๗ บ้านควนอินนอโม เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่อนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่รองรับเด็กนักเรียนในพื้นที่เทศบาลตำบลเขาหัวช้างแล้วยังรองรับนักเรียนที่มาจากพื้นที่ต่างๆในระดับจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียงและยังมีเด็กนักเรียนส่วนหนึ่งในพื้นที่ที่ออกไปเรียนนอกพื้นที่โดยมีรถรับส่งเข้ามาบริการ ทำให้การจัดการศึกษาในพื้นที่มีหลากหลายรูปแบบ

ข้อมูลการศึกษา

ประเภทสถานศึกษา	จำนวน ห้องเรียน น (ห้อง)	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวนครู อาจารย์/ ผดด. (คน)	ครู :นักเรียน	ห้องเรียน : นักเรียน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๓	๔๑	๖	๑ : ๗	๑ : ๑๔
๑. ศพด.บ้านควนอินนอโม	๓	๓๘	๓	๑ : ๑๓	๑ : ๑๓
๒. ศพด.เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง	๒	๓๕	๔	๑ : ๙	๑ : ๑๗
๓. ศพด.บ้านโหล๊ะเหวียง					
รวม	๘	๑๑๔	๑๓	๓ : ๒๙	๓ : ๔๔

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔

๔.๒ สาธารณสุข

ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ใช้บริการจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลซึ่งเป็นหน่วยบริการขั้นพื้นฐานในพื้นที่ มีจำนวน ๓ แห่งด้วยกัน

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านควนอินนอโม (รพ.สต.บ้านควนอินนอโม)ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ ซึ่งเป็นการบริการประชาชนในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ โดยมีการส่งเสริมดูแลในเรื่องของสุขภาพเบื้องต้นผ่านกิจกรรมการรณรงค์ต่าง ๆ ของ อสม ในพื้นที่เพื่อเป็นการป้องกันโรคต่าง ๆ

๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคลองนุ้ย (รพ.สต.บ้านคลองนุ้ย) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ซึ่งเป็นการให้บริการประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๕ โดยมีกิจกรรมการส่งเสริมป้องกันโรคและกรดดูแลรักษาผู้ป่วยเบื้องต้น ๓. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตะโหมด ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลตะโหมด แต่ประชากรในพื้นที่หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๑๒ ใช้บริการในพื้นที่ในส่วนหนึ่งประชาชนก็ใช้บริการการรักษาโรคจากโรงพยาบาลตะโหมด เป็นโรงพยาบาลในระดับอำเภอที่สามารถให้การรักษาประชาชนในพื้นที่ได้ในส่วนเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีรถฉุกเฉินที่ให้บริการประชาชนที่ต้องการใช้รถในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยฉุกเฉินโดยบริการ ๒๔ ชั่วโมงการส่งเสริมป้องกัน มีกองทุนสุขภาพประจำตำบลที่เป็นส่วนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนดูแลสุขภาพ

๔.๓ อาชญากรรม

ในพื้นที่เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง คดีอาชญากรรมไม่ค่อยจะมี ส่วนมากเป็นคดีเล็กน้อย เป็นการขโมยพืชผลทางการเกษตร ยางพารา ผลไม้ เป็นต้น มีการทะเลาะวิวาทบ้าง การลักขโมยรถจักรยานยนต์ แต่ไม่มาก คดีอาชญากรรมใหญ่ไม่ค่อยมีในพื้นที่

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่มีทุกพื้นที่ ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ปัญหาเสพติดจะเป็นปัญหาที่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่ ส่วนมากจะเป็นยาเสพติดประเภทน้ำกระท่อมในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งมีเกือบทุกหมู่บ้าน เทศบาลก็มีศูนย์แก้ไขปัญหาเสพติดที่คอยให้ความรู้ และมีกิจกรรมจัดอบรมให้ความรู้กับเยาวชนในพื้นที่

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีเส้นทางคมนาคมขนส่งในพื้นที่ที่เชื่อมต่อเส้นทางสายต่างๆไว้ด้วยกันเป็นเครือข่ายการเดินทางแต่ละหมู่บ้าน โดยใช้เส้นทางสายหลักจากพื้นที่ภายนอกที่เข้ามาเป็นถนนสายงหรา- ป่าบอน โดยตัดผ่านเส้นทางสายเอเชียบริเวณสี่แยกป่าบอน ไปตลอดเส้นทางที่บ้านคลองหมวย เทศบาลตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านคลองนุ้ย ตำบลตะโหมด อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง และอีกเส้นทางสามารถใช้เส้นทางสายแม่ชรี – งหรา ผ่านเข้าทางสี่แยกโหล๊ะจังกระ บริเวณหมู่ที่ ๕ ผ่านเข้าทางเส้นทางป่าบอน – คลองหมวยได้เช่นกัน อีกเส้นทางที่สามารถใช้เข้ามาทางแม่ชรีผ่านบริเวณวัดตะโหมด เข้าสู่เส้นทางพื้นที่เทศบาลตะโหมด ออกมาถึงพื้นที่หมู่ที่ ๕ ยังสำนักงานเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง และในพื้นที่ยังมีเส้นทางถนนหลายสายที่เชื่อมเส้นทางการเดินทางระหว่างหมู่บ้านต่อหมู่บ้านระหว่างพื้นที่ตำบล โดยส่วนมากถนนในพื้นที่ที่เชื่อมต่อหมู่บ้านจะเป็นถนนคอนกรีตและลาดยาง มีบางเส้นทางยังเป็นถนนที่บดอัดซึ่งในช่วงฤดูฝนก็เป็นปัญหาอุปสรรคในการเดินทางพอสมควร

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่มีไฟฟ้าใช้เกือบครบทุกครัวเรือน มีปัญหาบางครัวเรือนเพียงไม่มีเสาไฟฟ้าแรงต่ำในการตั้งหม้อและเมื่อก่อนมีเพียงบางส่วนในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๙ บ้านท่าช้าง ประมาณ ๖๐ ครัวเรือน ที่ยังใช้โซลาเซลล์แต่ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ ทางเทศบาลไปประสานไปยังการไฟฟ้าในการสำรวจและขยายเขตไฟฟ้า พร้อมด้วยอุดหนุนงบประมาณเพื่อการต่อระบบไฟฟ้าไปยังครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ อยู่ในช่วงของการดำเนินการ ในส่วนของไฟฟ้าสาธารณะที่ใช้ตามพื้นถนนก็มีบางพื้นที่หมู่บ้านที่ไม่มีเพียงพอต้องเพิ่มเติมอีกหลายจุดเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๕.๓ การประปา

ระบบการจัดการประปาของเทศบาลมีการจัดการด้วยเทศบาลเองในพื้นที่เกือบทุกหมู่บ้าน มีเพียงหมู่ที่ ๖ บ้านวัดโหล๊ะจันระและพื้นที่หมู่ที่๑๐ บ้านทุ่งสบายที่บริหารจัดการโดยกลุ่มองค์กรจัดการน้ำในพื้นที่ของตนเอง ระบบประปาของหมู่บ้าน เป็นระบบหอดักและประปาผิวดิน บางพื้นที่ก็ใช้แหล่งน้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำคลองหัวช้าง อันเนื่องมาจากพระราชดำริปัญหาาระบบประปาที่เกิดขึ้นส่วนมากจะเป็นปริมาณที่เข้าสู่ระบบไม่เป็นที่เพียงพอ และในเรื่องความสะอาดก็มีระบบดูแลอย่างดี**ระบบประปา**

ลำดับที่	ระบบประปา	พื้นที่ใช้ประโยชน์
๑.	บ่อบาดาล ๒ บ่อ / หอถังแชมเปญ ๒๐ คิวถังพร้อมถังกรอง๑ถัง	หมู่ที่ ๑
๒.	บ่อบาดาล ๕ บ่อ / หอถังแชมเปญ๒๐คิว๒ถัง / หอถังแชมเปญ๑๒คิว๑ถัง / หอถังไฟเบอร์กลาส๒คิว๑ถัง / ถังกรอง๓ถัง	หมู่ที่ ๒
๓.	บ่อบาดาล๒บ่อ / หอถังแชมเปญ ๒๐คิว๒ถัง / ถังกรอง๑ถัง	หมู่ที่ ๓
๔.	ระบบประปาภูเขา	หมู่ที่ ๔
๕.	บ่อบาดาล๒บ่อ / ประปาผิวดิน๑สระ / หอถังแชมเปญ๒๐คิว๒ถัง / ถังกรอง๒ถัง	หมู่ที่ ๕
๖.	ประปาภูเขา	หมู่ที่ ๖
๗.	บ่อบาดาล๔บ่อ / ผิวดินสูบน้ำในคลอง๒จุด / หอถังแชมเปญ๒๐คิว๒ถัง / หอถังแชมเปญ๓๐คิว๑ถัง / หอถังแชมเปญ๑๒คิว๑ถัง / ถังกรอง๒ถัง	หมู่ที่ ๗
๘.	บ่อบาดาล๓บ่อ / หอถังแชมเปญ๒๐คิว๑ถัง / หอถังแชมเปญ๓๐คิว๑ถัง / หอถังไฟเบอร์กลาส๒คิว๑ถัง / ถังกรอง๒ถัง	หมู่ที่ ๘
๙.	บ่อบาดาล๑บ่อ / ประปาผิวดิน๑สระ / ถังกรอง๑	หมู่ที่ ๙,๑๒
๑๐	ประปาหมู่บ้านบ่อบาดาล๓บ่อ / หอถังไฟเบอร์กลาส๘คิว๑จุด / หอถังไฟเบอร์กลาส๒คิว๑ถัง	หมู่ที่ ๑๐
๑๑	บ่อบาดาล๑บ่อ / ถังไฟเบอร์กลาส๒คิว๑ถัง	หมู่ที่ ๑๑

ข้อมูลงานประปา วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔

๕.๔ โทรศัพท์

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือเป็นหลัก มีส่วนน้อยในพื้นที่ที่มีตู้โทรศัพท์หยอดเหรียญ

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

การขนส่งพัสดุ ครุภัณฑ์ ไปรษณีย์จะบวชไปรษณีย์จากอำเภอตะโหมด ที่คอยให้บริการเข้าส่งเอกสาร สื่อบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ในพื้นที่

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ประกอบอาชีพทางการเกษตร การทำสวนยางพาราและการทำสวนผลไม้ ด้วยสภาพพื้นที่เกือบทั้งหมดติดริมเทือกเขาบรรทัด ทำให้การทำเกษตรผูกโยงกับทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ มีบางพื้นที่ในเขตหมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๑๒ ที่ยังพื้นที่ทำนาอยู่ ซึ่งการทำนาในพื้นที่จะเน้นเป็นนาอินทรีย์ที่ปลอดการใช้สารเคมีในการทำ และเน้นการทำนาไว้กินเองมากกว่าการทำเพื่อการขายและพื้นที่ส่วนใหญ่ของเทศบาลจะทำการเกษตรสวนยางพาราและสวนผลไม้ โดยสวนยางพาราจะเป็นหลักและมีการทำสวนผลไม้เพิ่มเติม รายได้ส่วนใหญ่ก็มาจากสวนยางพารา เมื่อราคายางลดต่ำลง การเกษตรก็เปลี่ยนมาเป็นการเกษตรผสมผสานที่ปลูกทุกอย่างภายในพื้นที่เดียวกัน โดย

น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในพื้นที่ ปัญหาที่พบมากที่สุดในพื้นที่คือปริมาณผลผลิตที่มากในช่วงระยะเวลาที่ออกผลพร้อมกัน ทำให้ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ เกษตรกรไม่สามารถพยุงราคาให้อยู่ในจุดคุ้มทุนได้

๖.๒ การประมง

ในพื้นที่ไม่มีการทำอาชีพการประมงมีการเลี้ยงปลาในกระชังบริเวณอ่างเก็บน้ำคลองหัวช้าง

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ในพื้นที่ ส่วนมากจะเลี้ยงกันเองตามครัวเรือน ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ ซึ่งเป็นอาชีพเสริมจากอาชีพหลักที่ประกอบการทำสวนยางพาราอยู่แล้ว ซึ่งสภาพพื้นที่เหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์อยู่แล้ว มีพื้นที่สวนยาง ในระยะหลังมีการเลี้ยงแบบมีระบบมากขึ้น มีการทำแปลงหญ้าในการให้ความสะดวก มีระบบฟาร์มปิดเข้ามาในพื้นที่เป็นอาชีพหลักให้กับเกษตรกร ไม่ว่าจะปศุสัตว์ หมู ฟาร์มไก่ ทำให้มีการเปลี่ยนสภาพที่ดินเป็นฟาร์มขนาดใหญ่ในพื้นที่ ในส่วนของการเลี้ยงปลามีการเลี้ยงปลาไว้กินเองและขายกันเองตามตลาดนัดในชุมชน

๖.๔ การบริการ

มีการบริการการท่องเที่ยวในพื้นที่ผ่านกลุ่มองค์กรจัดการท่องเที่ยวในชุมชน ที่มีโฮมสเตย์ไว้สำหรับผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยว และพักผ่อน มีบริการห้องประชุมเล็กๆในพื้นที่ สามารถติดต่อผ่านทางสำนักงานเทศบาลตำบลเขาหัวช้างได้

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในพื้นที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากมายที่เป็นแหล่งการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตะโหนด เกิดจากความต้องการที่จะป้องกันรักษาทรัพยากรของชุมชนเอาไว้ โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ แต่สำหรับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ดีที่สุดคือการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับธรรมชาติ แต่ปล่อยให้ธรรมชาติจัดการกันเอง แต่เมื่อใดคนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับธรรมชาติหรือเข้าไปจัดการใช้ประโยชน์จนขาดความสมดุลแล้ว จะต้องใช้เวลายาวนานจึงจะกลับคืนสู่สภาพเดิม

การจัดการท่องเที่ยวก็เช่นกัน ถือว่าเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดของชุมชน หากมีการใช้ไม่ถูกหลักวิธีแล้ว ก็มีแต่จะทำให้เกิดความเสียหายมากขึ้น ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องนำความรู้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมต่อสภาพพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

อำเภอตะโหนด จังหวัดพัทลุง เป็นอำเภอที่อยู่ติดบริเวณเทือกเขาบรรทัดสภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบสูงลาดต่ำไปทางทิศตะวันออก สภาพป่าอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งท่องเที่ยว น้ำตก วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามสืบทอดมาแต่โบราณกาล

๖.๖ อุตสาหกรรม

ระบบการผลิตอุตสาหกรรมในพื้นที่ไม่มี มีเพียงกิจการขนาดเล็กที่เป็นการประกอบการเพื่อการสร้างรายได้ในระดับครัวเรือนเป็นหลัก ในเชิงพาณิชย์และการอาชีพเป็นหลัก

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การประกอบการพาณิชย์

ลำดับที่	ประเภท	จำนวน(ราย)	หมายเหตุ
๑	ร้านค้าชุมชน/ขายของเบ็ดเตล็ด	๓๓	
๒	รับซื้อน้ำยางสด	๒๐	
๓	ตุน้ำมันหยอดเหรียญ	๗	
๔	ร้านจำหน่ายเสื้อผ้า	๒	
๕	ร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต	๔	
๖	รับซื้อและจำหน่ายไม้ยางพารา	๓	
๗	ร้านขายเครื่องเขียน	๔	
๘	ร้านจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า	๑	
๙	รับทำไวนิล	๑	
๑๐	จำหน่ายน้ำแข็งหลอด	๑	
๑๑	ร้านขายข้าวสาร	๑	
๑๒	จำหน่ายแก๊ส	๑	
๑๓	ร้านขายอาหารตามสั่ง/เครื่องดื่ม	๔	
๑๔	จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง	๖	
๑๕	จำหน่ายอะไหล่รถจักรยานยนต์	๓	
๑๖	การเลื่อยไม้	๑	
๑๗	การขายส่งสัตว์มีชีวิต	๒	
๑๘	การผลิตโครงสร้างที่ใช้ในการก่อสร้างประกอบอาคาร	๒	
๑๙	ร้านจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ไม้	๒	
๒๐	ร้านจำหน่ายอาหารเช้า	๒	

ที่มา : งานจดทะเบียนประกอบกิจการพาณิชย์

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔

๗. เศรษฐกิจพอเพียง (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

พื้นที่เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลตะโหมด อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง ประกอบด้วย ๑๒ หมู่บ้าน มีบางหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะโหมด

1. หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งโพธิ์
2. หมู่ที่ ๒ บ้านหัวช้าง
3. หมู่ที่ ๓ บ้านสายควน
4. หมู่ที่ ๔ บ้านโพธิ์
5. หมู่ที่ ๕ บ้านคลองนุ้ย
6. หมู่ที่ ๖ บ้านวัดโหล๊ะจันกระ
7. หมู่ที่ ๗ บ้านควนอินนอโม
8. หมู่ที่ ๘ บ้านโหล๊ะเหรียญ
9. หมู่ที่ ๙ บ้านป่าพงค์
10. หมู่ที่ ๑๐ บ้านทุ่งสบาย
11. หมู่ที่ ๑๑ บ้านนาส้อง
12. หมู่ที่ ๑๒ บ้านโนเปีะ

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือเพื่อการอุปโภค บริโภค)

สำหรับแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ในพื้นที่เทศบาลตำบลเขาหัวช้างจะมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่ใช้สำหรับการอุปโภค น้ำเพื่อการบริโภคส่วนมากใช้น้ำระบบประปาหรือถัง จะมีบ้างบางพื้นที่ที่ใช้น้ำจากแหล่งน้ำที่เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลามประมาณ ๗๐% ที่เหลือก็นับถือศาสนาพุทธ แต่มีกิจกรรมที่ร่วมกันทำในหลาย

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

มรดกทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในชุมชนตะโหมด นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่คนรุ่นหลังได้สืบค้นและสืบทอดความเป็นมาของชุมชนตะโหมด เรื่องราวความเป็นมาของชุมชน แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง หรือในทางกลับกันอาจสะท้อนถึงสภาพความเสื่อมถอยของยุคสมัยได้วัฒนธรรมของชุมชนตะโหมด เท่าที่ปรากฏมีดังนี้

- แหล่งโบราณคดี
- ขนบธรรมเนียมประเพณี
- ภาษาและวรรณกรรม

แหล่งโบราณคดี

๑. วัดถ้ำหัวช้าง
๒. หลุมฝังศพทวดโต๊ะละหมาด
๓. พระหมิต
๔. พระพุทธรูปปางมารวิชัย
๕. พระพุทธรูปสำริดศิลปะอู่ทอง

เอกลักษณ์ของท้องถิ่น

เอกลักษณ์ของท้องถิ่น หมายถึง สิ่งที่ดีหรือตรงตามอันแสดงลักษณะที่พิเศษที่ปรากฏอย่างเด่นชัดของกลุ่มคน
ตะโหนด ที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัวหรือเฉพาะสังคมที่ไม่เหมือนกับของผู้อื่น ประมวลได้จากสิ่งที่มีอยู่ทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ**๑ น้ำ**

ต้นน้ำลำธารและแหล่งน้ำสำคัญ ในพื้นที่ตะโหนด กำเนิดจากป่าในแนวเทือกเขาบรรทัด อันเป็นป่าที่มีความสมบูรณ์ ซึมซับน้ำจากป่าเป็นลำห้วยต่างๆ บางแห่งเป็นน้ำตก โกรก โตน และธารน้ำไหลรินลดหลั่นกันไป ตามหุบห้วยรวมกันเป็นลำคลองหล่อเลี้ยงพืชพรรณและสัตว์น้ำ รวมทั้งผู้คนได้อาศัยปลูกพืชผัก พันธุ์ไม้นานาชนิด ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรกรรม อุปโภคและบริโภค

ต้นน้ำลำธารและแหล่งน้ำที่สำคัญ มีดังนี้

๑. น้ำตกน้ำตกในพื้นที่ตำบลตะโหนดมีด้วยกัน ๔ แห่ง

๑.๑ น้ำตกลานหม่อม

๑.๒ น้ำตกท่าช้าง

๑.๓ น้ำตกหินลาด

๑.๔ น้ำตกโตนใต้

๒. ลำคลอง

๒.๑ คลองตะโหนด

๒.๒ คลองกง

๒.๓ คลองหัวช้าง (คลองโหล๊ะหนูน)

๒.๔ คลองโหล๊ะจัน

๓.ป่าชุมชนเขาหัวช้าง ป่าชุมชนแห่งบ้านตะโหนด

บทที่ ๓

การบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง

เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ได้ประยุกต์หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ ร่วมกับ ระบบมาตรฐาน ISD ๓๑๐๐๐ และระบบบริหารงานคุณภาพ ISD ๙๐๐๑:๒๐๑๕ (Risk and Opportunities) ครอบคลุมการจัดวางระบบบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนด ภายใต้กรอบนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่มุ่งเน้นให้เกิด Risk Awareness Culture ด้วยการดำเนินการตามขั้นตอน การบริหารจัดการความเสี่ยงตั้งแต่ การระบุปัจจัยเสี่ยง สาเหตุความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ วิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดระดับความเสี่ยง ตลอดจนจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ติดตามแผนการดำเนินงาน ภายใต้ ๘ องค์ประกอบ ได้แก่ ๑) บริบทภายในและภายนอกองค์กร ๒) การกำหนดวัตถุประสงค์ ๓) การชี้บ่งเหตุการณ์ ๔) การประเมินความเสี่ยง ๕) การตอบสนองความเสี่ยง ๖) กิจกรรมการควบคุม ๗) สารสนเทศและการสื่อสาร และ ๘) การติดตามประเมินผล

๑.ขอบเขตบริบทภายในและภายนอกองค์กร (INTERNAL & EXTERNAL CONTEXT)

๑.๑ บริบทภายในองค์กร (Internal Context)

๑) ระบบ (System) เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีระบบการบริหารงานที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อนและมีความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างให้เหมาะสมกับสถานการณ์

๒) บุคลากร (staff) บุคลากรมีความรู้ความสามารถตรงตามตำแหน่งงาน ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง มีการส่งเสริมการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของบุคลากร โดยการ สนับสนุนการฝึกอบรม และให้มีการรายงานผลการฝึกอบรม ตลอดจนการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อจัดทำเป็นองค์ความรู้ (knowledge Management: KM) เพื่อเผยแพร่ให้พนักงานได้นำไปใช้ประโยชน์

๓) ทักษะ (Skill) บุคลากรมีทักษะในการปฏิบัติงานได้หลากหลายและสามารถทำงานได้เฉพาะทาง ตรงตามภาระงาน (Job Description) และมีประสบการณ์ในการทำงานที่สามารถพัฒนาต่อยอด ในการทำงานภารกิจอื่นๆ ได้อีก

๔) โครงสร้าง (Structure) องค์การบริหารส่วนตำบลวังจั่น มีโครงสร้างองค์กรที่ มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน มีการแบ่งโครงสร้างการบริหารงานและกำหนดบทบาท หน้าที่แต่ละสำนัก/กอง รวมถึงได้มีการสื่อสารให้พนักงานได้รับทราบอย่างทั่วถึง

๕) กลยุทธ์ (Strategy) มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาท้องถิ่น และทบทวนตามรอบการทบทวนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นความต้องการจากประชาชน เพื่อน นำมาปรับกลยุทธ์ การดำเนินงาน ภายใต้การเชื่อมโยงกับนโยบายระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ฯลฯ

๑.๒ บริบทภายนอก (External Context)

๑) การเมือง (Politic) เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ดำเนินการภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

๒) กฎระเบียบ / กฎหมาย (Law) เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ปฏิบัติตามพระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา พระราชบัญญัติ ตลอดจนระเบียบ หนังสือสั่งการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

๑.๓ การวิเคราะห์ SWOT Analysis

จากข้อมูลสภาพทั่วไปรวมทั้งข้อมูลเฉพาะแต่ละด้าน ตลอดจนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญ อยู่ เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ได้มีการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมขององค์ประกอบภายในและองค์ประกอบภายนอก และกำหนดเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม ดังนี้

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และแหล่งน้ำ	- มีเส้นทางการคมนาคมที่เชื่อมโยงถึงกันทุกหมู่บ้าน -มีลำน้ำสายสำคัญไหลผ่าน และสามารถใช้ได้ตลอดทั้งปี	-ผิวการจราจรถนนบางสาย ถนนในซอยบางแห่งคับแคบ บางแห่งชำรุดเสียหายไม่ได้มาตรฐาน
ด้านเศรษฐกิจ	-เป็นแหล่งผลิตพืชทางการเกษตรที่สำคัญ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมเช่น ยางพารา ทำนา ทำไร่ประเภทข้าวโพด ถั่วลิสง	-ผลผลิตทางการเกษตรยังขาดการบริหารจัดการทางด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ -ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพเสริม -ราคาพืชผลทางการเกษตรขึ้นกับกลไกทางการตลาดเกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาได้
ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	-ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงรักษาและยึดถือวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงาม	-ประชาชนขาดความสนใจที่จะศึกษานอกระบบโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง,ขาดผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น
ด้านสาธารณสุข	-หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญกับงานด้านสาธารณสุข	-การให้ความร่วมมือของประชาชนต่อภาครัฐมีน้อย
ด้านสังคม	-ในสังคมยังมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน	-ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมขาดการส่งเสริมและสนับสนุน ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาสังคมและปัญหาเยาวชนเท่าที่ควร
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-ทรัพยากรธรรมชาติยังมีความสมบูรณ์, สิ่งแวดล้อมยังไม่ถูกทำลายมากนัก	-สภาพแวดล้อมในหมู่บ้านยังขาดการดูแลรักษา -พื้นที่บางแห่งได้รับผลกระทบด้านมลพิษที่เกิดจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไม่ได้มาตรฐาน
ด้านการเมืองการบริหาร	-การบริหารงานขององค์กรโปร่งใสสามารถให้ประชาชนตรวจสอบการทำงานได้	-ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจด้านการเมืองการบริหาร จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร -องค์การบริหารส่วนตำบลขาดเครื่องมือเครื่องใช้ และบุคลากร

ตารางการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง

ปัจจัยภายนอก	โอกาส (Opportunity)	จุดอ่อน (Threat)
๑.ด้านการเมือง	-มีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการเมือง เช่น การตรวจสอบการทำงานภาครัฐ การเสนอความคิดเห็นการเข้าชื่อ เสนอชื่อ ฯลฯ	-ระบบการเมืองการปกครองของประเทศในปัจจุบันยังขาดเสถียรภาพ ที่แน่นอนและชัดเจน -ประชาชนเกิดการแตกแยกด้านความคิดทางด้านการเมืองทำให้ประชาชนขาดความสามัคคี
๒.ด้านสังคม	-ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชนได้เข้ามาช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง	-สังคมในปัจจุบันขาดความรักความสามัคคี ความสมานฉันท์คนในชาติ -สังคมในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว พ่อแม่ทำงานทำให้ไม่มีเวลาดูแลอบรม บุตรหลาน-ในปัจจุบันผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นเป็นจำนวนมาก ไม่มีรายได้ ้วยทำงานลดลง
๓.ด้านเศรษฐกิจ	-ยางพารา ข้าว สวนทุเรียน ปาร์ม น้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นอย่างมาก มีโอกาสสูงที่จะขยายตลาดไปยังแหล่งอื่น ๆ	-มีการขยายพื้นที่ปลูกพืชผลทางการเกษตรในหลายอำเภอ ทำให้มีคู่แข่งทางการค้ามากขึ้น -น้ำมันราคาแพงมีผลกระทบต่อรายจ่ายที่สูงขึ้น ทำให้การจัดเก็บภาษียากยิ่งขึ้น -ค่าครองชีพในปัจจุบันสูง ประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย
๔.ด้านระเบียบกฎหมาย	-กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีการแก้ไขระเบียบกฎหมายด้านการเงินการบัญชีทำให้เกิดความคล่องตัวกระชับทำให้การปฏิบัติงานดีขึ้น -ได้รับการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มมากขึ้น	-มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบกฎหมายบางฉบับทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสน -กฎหมายบางฉบับไม่มีการปรับปรุงให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน
๕.ด้านเทคโนโลยี	-กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน	-ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้ผู้ปฏิบัติตามไม่ทัน
๖.นโยบายรัฐบาล	-รัฐบาลสนับสนุนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	

๑.๔ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

พื้นที่ตำบลเขาหัวช้าง มีประชาชนในพื้นที่มีอาชีพหลักคือ การทำการเกษตร โดยเฉพาะการทำสวนยาง ทำนา และพืชไร่อื่น ๆ ในทุกๆ ปี ประชาชนในพื้นที่จะประสบปัญหาทั้ง ภัยแล้ง และอุทกภัย ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก แต่เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ก็สามารถให้ความช่วยเหลือได้ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความช่วยเหลือมากเท่าที่ควรเนื่องด้วยงบประมาณ และข้อจำกัดของกฎหมาย เกี่ยวกับการปฏิบัติให้ชอบด้วยกฎหมาย

๒.วัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง

- ๑) เพื่อดำเนินการตามหลักการบริหารความเสี่ยงในการชี้บ่ง ประเมิน และการจัดการความเสี่ยง ภายใต้บริบทภายในและภายนอกอย่างครอบคลุมครบถ้วน
- ๒) เพื่อบริหารจัดการให้ความเสี่ยงขององค์การบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- ๓) เพื่อกำหนดมาตรการ แผนงาน โครงการ และกิจกรรมการจัดการความเสี่ยงได้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง
- ๔) เพื่อให้บุคลากรของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีส่วนร่วมในการรับรู้ ตระหนักและดำเนินการตลอดจนให้ความสำคัญ ของการบริหารความเสี่ยงตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงขององค์กร (Risk Awareness Culture)

๓.นโยบายการบริหารความเสี่ยง

- ๑) การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรผ่านการจัดการองค์ความรู้
- ๒) ผู้บริหาร / เจ้าหน้าที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยง
- ๓) สนับสนุนกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดและจัดการความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม
- ๔) นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการบริหารความเสี่ยง และสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับเข้าถึงสารสนเทศเพื่อการบริหารความเสี่ยง
- ๕) ติดตามทบทวนความเสี่ยงให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง
- ๖) ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรด้านการตระหนักถึงความเสี่ยงและความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน
- ๗) นำองค์ความรู้ขององค์กรสร้างมูลค่าตอบแทนสู่สังคม

๔. โครงสร้างการบริหารงานการบริหารความเสี่ยง

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
ประธานคณะกรรมการ

หน่วยตรวจสอบภายใน

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คณะกรรมการ

ผู้อำนวยการกองคลัง
คณะกรรมการ ฯ

ผู้อำนวยการกองช่าง
คณะกรรมการ ฯ

ผู้อำนวยการ
กองสวัสดิการสังคม
คณะกรรมการ ฯ

ผู้อำนวยการ
กองการศึกษา ฯ
คณะกรรมการ ฯ

หัวหน้าสำนักปลัด
เลขานุการ ฯ

บทที่ ๔

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารความเสี่ยง ขั้นตอนหลัก ดังนี้

๑. **ระบุความเสี่ยง** เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ทั้งที่มีผลดี และผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร

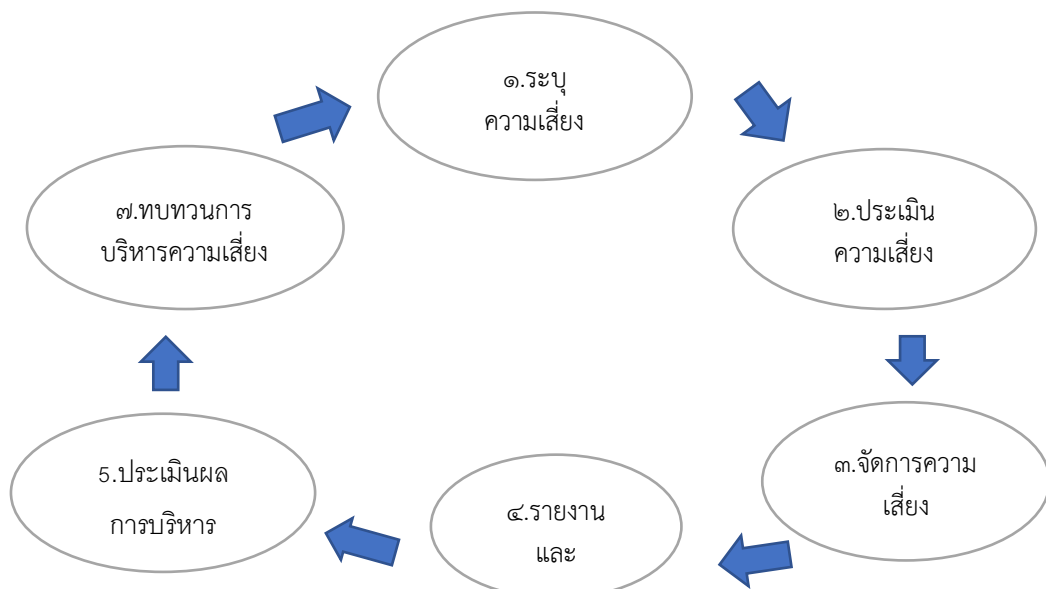
๒. **ประเมินความเสี่ยง** เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

๓. **จัดการความเสี่ยง** เป็นการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการ และควบคุมความเสี่ยงที่สูง (High) และสูงมาก (Extreme) นั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการ หรือแผนการปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

๔. **รายงานและติดตามผล** เป็นการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่ได้ดำเนินการทั้งหมดตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้เห็นชอบดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

๕. **ประเมินผลการบริหารความเสี่ยง** เป็นการประเมินการบริหารความเสี่ยงประจำปี เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการ หรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง (Control Activity) ที่ดำเนินการ สามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหามาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ (Residual Risk) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหาร ความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

๖. **ทบทวนการบริหารความเสี่ยง** เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหาร ความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น



๑.การระบุความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร หรือผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับกิจกรรม ในการระบุปัจจัยเสี่ยงจะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดหรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาด ความเสียหายและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งมีทรัพยากรสินใดที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลป้องกัน รักษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเข้าใจในความหมายของ “ความเสี่ยง (Risk)” “ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor)” และ “ประเภทความเสี่ยง” ก่อนที่จะดำเนินการระบุความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๑.๑ ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และจะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามภารกิจหลักขององค์กร และเป้าหมายตามแผนปฏิบัติงาน

๑.๒ ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม

ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุ ควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง โดยปัจจัยเสี่ยงแบ่งได้ ๒ ด้าน ดังนี้

๑) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดได้โดยองค์กร เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย คู่แข่ง เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

๒) ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับ ภายในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารและการจัดการความรู้ / ความสามารถของบุคลากร กระบวนการทำงาน ข้อมูล / ระบบสารสนเทศ เครื่องมือ / อุปกรณ์

๑.๓ ประเภทความเสี่ยง แบ่งเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๑) **ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (strategic Risk) หรือ 5** เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์เป้าหมาย พันธกิจ ในภาพรวมขององค์กร ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการไม่บรรลุผล ตามเป้าหมายในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กร

๒) **ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) หรือ ๐** เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการปฏิบัติงานประจำวัน หรือการดำเนินงานปกติที่องค์กรต้องเผชิญเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านนี้ เช่น การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติงานโดยไม่มีผังการปฏิบัติงานที่ชัดเจนหรือไม่มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓) **ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) หรือ F** เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและควบคุมทางการเงินและการงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลกระทบการเงินที่ เกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น ข้อบังคับเกี่ยวกับรายงานทางการเงินของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมบัญชีกลาง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงบประมาณ รวมทั้ง การจัดสรรงบประมาณ ไม่เหมาะสม เป็นต้น

๔) **ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk) หรือ c** เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อกำหนด ระเบียบ การปกป้องคุ้มครองผู้รับบริการหรือผู้มีส่วน ได้เสีย การป้องกันข้อมูลรวมถึงประเด็นทางด้านกฎระเบียบอื่น ๆ

การระบุความเสี่ยงควรเริ่มต้นการแจกแจงกระบวนการปฏิบัติงานที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แล้วจึงระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกระบวนการปฏิบัติงานนั้น ๆ ทำให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหาย

และเสียโอกาสปัจจัยเสี่ยงนั้นควรจะเป็นต้นเหตุที่แท้จริงเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในการหามาตรการลด ความเสี่ยงในภายหลังได้

ทั้งนี้ การระบุความเสี่ยง สามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น จากการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน การวิเคราะห์ทบทวนผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง การเปรียบเทียบกับองค์กร อื่น การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เป็นต้น

๒. การประเมินความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การ ประเมิน และการจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงาน หรือขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

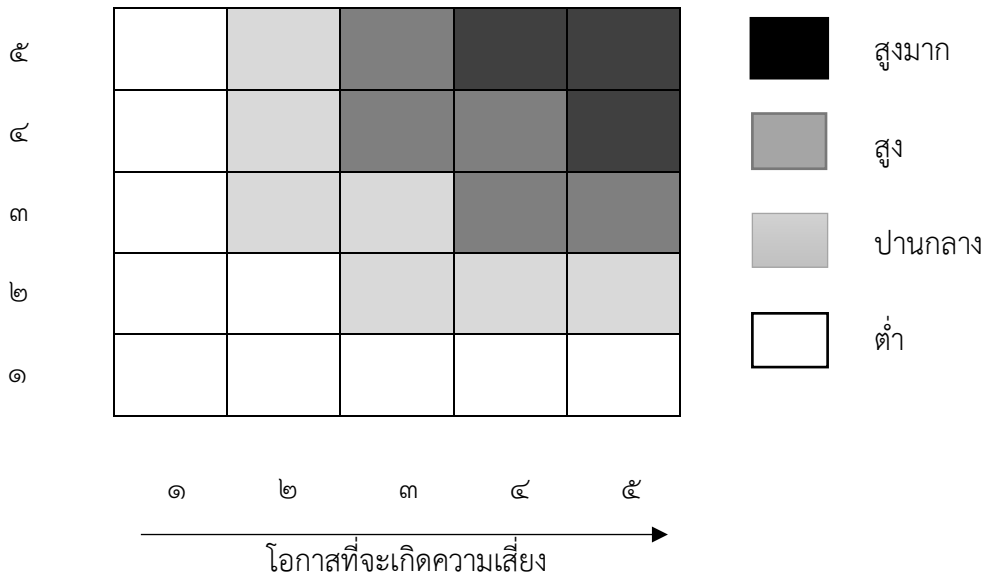
๒.๑ การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน

เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับความความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยคณะ ผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง และสูงมาก ดังนี้.

หลักเกณฑ์การให้คะแนนโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบ

ประเด็นที่พิจารณา	ระดับคะแนน				
	๑=น้อยมาก	๒=น้อย	๓=ปานกลาง	๔=สูง	๕=สูงมาก
โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood)					
ความถี่ที่อาจเกิดเหตุการณ์หรือ ข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน (เฉลี่ย:เดือน/ครั้ง,ปี/ครั้ง)	๕ ปี/ครั้ง	๒-๓ ปี/ครั้ง	๑ ปี/ครั้ง	๑-๖ เดือน/ครั้ง หรือไม่เกิน ๑ ครั้ง/ปี	๑ เดือน/ครั้ง หรือ มากกว่า
โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact)					
มูลค่าความเสียหาย (บาท)	น้อยกว่า ๑ หมื่น	๑ หมื่น-๕ หมื่น	๕ หมื่น-๒ แสน	๒ แสน-๑ ล้าน	มากกว่า ๑ ล้าน
ผลกระทบต่อชีวิต	เดือดร้อน รำคาญ	บาดเจ็บ เล็กน้อย	บาดเจ็บ ต้องรักษา	บาดเจ็บสาหัส	ถึงแก่ชีวิต
ผลกระทบต่อภาพลักษณ์/ การดำเนินงานของหน่วยงาน/	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ผลกระทบต่อคุณธรรม จริยธรรมของพนักงาน ส่วนตำบล	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ผลกระทบด้านเวลาความล่าช้า ของงาน	ไม่เกิน ๓ วัน	ไม่เกิน ๗ วัน	ไม่เกิน ๑ เดือน	ไม่เกิน ๓ เดือน	ไม่เกิน ๖ เดือน

ส่วนระดับของความเสียหาย (Degree of Risk) จะพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่าง โอกาสที่จะเกิดความเสียหายและผลกระทบของความเสียหายต่อองค์กรว่าจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในระดับใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ



๒.๒ การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสียหาย

เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่าง ๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง ภายใต้งบประมาณ กำลังคนหรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอน ดำเนินการดังนี้

๑) พิจารณาโอกาส ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ (Likelihood) ว่ามีโอกาส ความถี่ ที่จะเกิดนั้น มากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสียหาย (Impact) ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามี ระดับความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒.๓ การวิเคราะห์ความเสี่ยง

เมื่อพิจารณาโอกาส ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้ว ให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสียหายและผลกระทบของความเสียหายว่าจะก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ x ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่าง ๆ (Likelihood x Impact) ซึ่งจัดแบ่งเป็น ๔ ระดับ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile) แบ่งพื้นที่เป็น ๔ ส่วน ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

๑) ระดับความเสี่ยงต่ำ (Low) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑ - ๕ คะแนน โดยทั่วไปความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ไม่มีนัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เพิ่มเติม

๒) ระดับความเสี่ยงปานกลาง (Medium) คะแนนระดับความเสี่ยง ๖ - ๑๐ คะแนน ยอมรับความเสี่ยง แต่ต้องมีแผนควบคุมความเสี่ยง ความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

๓) ระดับความเสี่ยงสูง (High) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๑ - ๑๖ คะแนน ต้องมีแผนลด ความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงนั้นลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๔) ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๗ - ๒๕ คะแนน มีแผนลดความเสี่ยงและประเมินซ้ำ หรืออาจต้องถ่ายโอนความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕

๒.๔ การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

ที่	ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น	ปัจจัยเสี่ยง/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ
๑	การใช้รถยนต์ส่วนกลางไม่เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่กำหนด	๑.การใช้รถยนต์ส่วนกลางอาจไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ๒.สิ้นเปลืองเชื้อเพลิงโดยไม่มีเหตุอันควร	๑.ผู้ขับรถยนต์ ไม่มีการกรอกข้อมูลบันทึกการใช้รถยนต์ส่วนกลาง ๒.เมื่อออกนอกเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีการขออนุญาตผู้บริหารท้องถิ่น	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ c	๕	๒	๑๐	ปานกลาง	ทุกสำนัก/ กอง
๒	การใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งภายในและภายนอกอาคารสำนักงาน	สิ้นเปลืองงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์	๑.พนักงานส่วนตำบลยังไม่ตอบสนองตามมาตรการประหยัดพลังงานไฟฟ้าเท่าที่ควร เช่น ลืม ปิด เครื่องปรับอากาศช่วงพักกลางวัน ลืม ปิด ไฟห้องน้ำ เป็นต้น ๒.ไม่สามารถลดการใช้พลังงานไฟฟ้าในแต่ละเดือนได้	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ หรือ S	๒	๕	๑๐	ปานกลาง	ทุกสำนัก/กอง

ที่	ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น	ปัจจัยเสี่ยง/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ
๓	การดำเนินงานตามโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชน	ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในรอบ ๑ ปีงบประมาณ	๑.งบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ ๒.ติดระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ๓.เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานอื่น	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ หรือ C	๓	๑	๓	ต่ำ	กองช่าง
๔	ความเสี่ยงที่เกิดจากสาธารณภัย เช่น อัคคีภัย วัตภัย อุทกภัย ฯลฯ	บ้านเรือนได้รับความเสียหาย ประชาชนเดือดร้อน ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค พื้นที่การเกษตรเสียหายขาดรายได้	๑.ภัยธรรมชาติ ๒.ความประมาทของมนุษย์	ความเสี่ยงด้านการเงิน หรือ F	๔	๕	๒๐	สูงมาก	ทุกสำนัก/ กอง

๓. การตอบสนองความเสี่ยง

เป็นการกำหนดแนวทางตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งมีหลายวิธีและสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้รับผิดชอบ แต่ทั้งนี้วิธีการจัดการความเสี่ยงต้องคุ้มค่ากับการลดระดับผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงนั้น โดยทางเลือกหรือวิธีการจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย ๔ แนวทางหลัก คือ

๑) การยอมรับ (Take) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใด ๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใด ๆ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรองรับผลที่จะเกิดขึ้น

๒) การลดหรือควบคุมความเสี่ยง (Treat) หมายถึง การลดโอกาสที่จะเกิดขึ้น หรือลดความเสียหาย โดยการจัดระบบการควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงขั้นตอนบางส่วนของกิจกรรมหรือโครงการที่นำไปสู่เหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการ ดำเนินงานการจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับพนักงาน และการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓) การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Termiknaite) หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับ และต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดหรือยกเลิกการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น

๔) การถ่ายโอนความเสี่ยง (Transfer) หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การทำประกันภัย ประกันทรัพย์สิน กับบริษัทประกัน การจ้างบุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอก มาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

เมื่อเลือกวิธีการหรือมาตรการที่เหมาะสมที่จะใช้จัดการความเสี่ยงแล้ว ต้องมีการจัดทำแผน บริหารความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูง (Hiht) และสูงมาก (Extreme) นั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และให้สามารถ ติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงนั้นได้ รวมทั้งต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

การจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

ที่	ความเสี่ยง	วิธีการตอบสนองความเสี่ยง	รายละเอียดการจัดการ	ทางเลือกที่เหมาะสม	ผู้รับผิดชอบ
๑	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคล เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่ กำหนด	การยอมรับความเสี่ยง	ไม่ควรยอมรับความเสี่ยงนี้	การลดหรือควบคุม ความเสี่ยง	ทุกสำนัก/กอง
		การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	๑.ถือระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์ ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘		
		การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	๒.ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๐๑๘ ลง วันที่ ๒๕ ก.ย.๒๕๖๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถฯ พ.ศ.๒๕๔๘		
		การถ่ายโอนความเสี่ยง	ไม่ควรหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้		
๒	การใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งภายใน และภายนอกอาคารสำนักงาน	การยอมรับความเสี่ยง	ไม่ควรยอมรับความเสี่ยงนี้	การลดหรือควบคุม ความเสี่ยง	กองคลัง
		การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	กำหนดมาตรการประหยัดพลังงาน แจงทุกสำนัก/กองทราบ และถือปฏิบัติ		
		การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	ไม่ควรหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้		
		การถ่ายโอนความเสี่ยง	ไม่ควรถ่ายโอนความเสี่ยงนี้		
๓	การดำเนินงานตามโครงการ ด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เป็นไป ตามความต้องการของประชาชน	การยอมรับความเสี่ยง	อธิบายข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ประชาชน ทราบถึงเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินโครงการตามความ ต้องการในอันดับแรกได้	การยอมรับความเสี่ยง	กองช่าง
		การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	ไม่ควรลดหรือควบคุมความเสี่ยงนี้		
		การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	ไม่ควรหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้		
		การถ่ายโอนความเสี่ยง	ไม่ควรถ่ายโอนความเสี่ยงนี้		
๔	ความเสี่ยงที่เกิดจากสาธารณ ภัยเช่น อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ฯลฯ	การยอมรับความเสี่ยง	ไม่ควรยอมรับความเสี่ยงนี้	การลดหรือควบคุม ความเสี่ยง	สำนักปลัด
		การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	๑.ประชาสัมพันธ์แนวทางการปฏิบัติ การป้องกันสาธารณภัยต่าง ๆ ๒.ของงบประมาณดำเนินการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่สามารถป้องกันสาธารณภัย ต่างๆ ได้		
		การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	ไม่ควรหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้		
		การถ่ายโอนความเสี่ยง	ไม่ควรถ่ายโอนความเสี่ยงนี้		

๔. การรายงานและติดตามผล

หลังจากจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการรายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้ว ว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการ บริหารความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่า วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดี ก็ให้ดำเนินต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไป รายงานให้ฝ่ายบริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

ทั้งนี้กระบวนการสอบทานอาจกำหนด ข้อมูลที่ต้องติดตาม หรืออาจทำ Check List การติดตามพร้อมทั้ง กำหนดความถี่ในการติดตามผล โดยสามารถติดตามผลได้ ใน ๒ ลักษณะ คือ

๑) การติดตามผลเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) เป็นการติดตาม ตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก ๓ เดือน ๖ เดือน ๙ เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น

๒) การติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงาน (Ongoing Monitoring) เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ตามปกติของหน่วยงาน

๕. การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

คณะทำงานบริหารความเสี่ยง จะต้องทำสรุปรายงานผลและประเมินผล การบริหารความเสี่ยงประจำปีต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้มั่นใจว่าผู้บริหารท้องถิ่น มีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการ สามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหามาตรการหรือ ตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง จนเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงาน

๖. การทบทวนการบริหารความเสี่ยง

การทบทวนแผนบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวทางบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานในการบริหารความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

บทที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง ได้ดำเนินการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อเตรียมการรองรับสถานะการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยพิจารณาบททวนจากรายงานผลการดำเนินงาน บริหารความเสี่ยงของปีงบประมาณ ๒๕๖๔ คัดเลือกความเสี่ยงในระดับปานกลางขึ้นไปจนถึงความเสี่ยงในระดับสูงมาก เพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูงมาก (Extreme) และสูง (High) นั้นให้ลดลงมาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

สำหรับความเสี่ยงในระดับปานกลาง (Medium) ก็มีมาตรการควบคุม เพื่อป้องกัน ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเป้าหมาย ซึ่งการดำเนินการตามมาตรการลดความเสี่ยงได้พิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ กับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย โดยแผนบริหารความเสี่ยงประจำปี งบประมาณ ๒๕๖๔ ของเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

- ๑) วิธีการดำเนินงาน (กิจกรรมการควบคุมจัดการความเสี่ยง)
- ๒) ผู้รับผิดชอบ (ฝ่ายหรือกลุ่มงาน) ในแต่ละกิจกรรมของแผนบริหารความเสี่ยง
- ๓) งบประมาณที่ใช้ดำเนินงาน
- ๔) กำหนดระยะเวลาดำเนินการของแผนงานนั้น

แผนบริหารความเสี่ยง

เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง อำเภอตะโหนด จังหวัดพัทลุง

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง ภายหลังดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่กำหนด	๑๐	๑.ถือระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ๒.ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๐๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ก.ย. ๒๕๖๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษาฯ พ.ศ. ๒๕๔๘	เพื่อให้การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นไปตามวัตถุประสงค์	N/A	ทุกสำนัก/กอง	๒	๒	๔

แผนบริหารความเสี่ยง
เทศบาลตำบลเขาหัวช้าง อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวังภายหลังดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
การใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งภายในและภายนอกอาคารสำนักงาน	๕	กำหนดมาตรการประหยัดพลังงาน แจงทุกสำนัก/กอง ทราบและถือปฏิบัติ	เพื่อรณรงค์ให้มีการประหยัดพลังงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นไปตามวัตถุประสงค์	N/A	กองคลัง	๓	๑	๓
การดำเนินงานตามโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชน	๓	อธิบายข้อกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบถึงเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินโครงการตามความต้องการในอันดับแรกได้	เพื่อให้การดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของ อบต.เป็นไปตามความต้องการของประชาชน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	เพื่อให้โครงการที่ดำเนินการเป็นไปตามความต้องการของประชาชน	N/A	กองช่าง	๒	๑	๒
ความเสี่ยงที่เกิดจากสาธารณภัย เช่น อัคคีภัย वादภัย อุทกภัย ฯลฯ	๒๐	๑.ประชาสัมพันธ์แนวทางการปฏิบัติ การป้องกันสาธารณภัยต่าง ๆ ๒.ของบประมาณดำเนินการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่สามารถป้องกันสาธารณภัยต่าง ๆ ได้	เพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ ในตำบล	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	ประชาชนได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยน้อยที่สุด	N/A	สำนักปลัด	๓	๕	๑๕